

og Hellerup Station. Saa vidt jeg ved, har det været Tanken, at man først vilde være færdig med Anlægget af de øvrige Baner og Banegaarde i København, før man tog fat paa Anlægget af dette Dobbeltspor, og det kunde jo synes, som om der laa en meget god Tanke til Grund for, at man først maatte have den ny Centralbanegaard opført og Bulevardbanen anlagt, før man kunde tænke paa at gaa videre fra Østerbro Station til Hellerup. Men paa den anden Side er Anlægget af dette Dobbeltspor ikke afhængigt af de øvrige Anlæg. Man kan sige, at man ikke godt kan give sig i Lag med Anlægget af Bulevardbanen, før Centralstationen er opført, og før man er kommen gennem det nuværende Baneterrain, for før den Tid vil der slet ikke kunne være Tale om at benytte Bulevardbanen, og dens Anlæg maa altsaa udsættes, indtil de andre Anlæg ere færdige. Men saaledes er det ikke med Dobbeltsporet fra Østerbro til Hellerup, det vil meget godt kunne anlægges og befares, selv om de øvrige Anlæg ikke ere færdige. Og selv om man ikke vilde gaa dertil, vilde ogsaa med det nuværende Spor en Station ved Svaneølløen gøre overordentlig stor Nytte, og den vil jo ogsaa kunne benyttes med Dobbeltspor. Jeg vil derfor anbefale denne Sag paa det varmeste til den højtærede Ministers Overvejelse, i Haab om, at han snarlig vil fremlægge et Forslag til Bevilling i denne Anledning.

Zahle: Det er kun et Par ganske smaa Spørgsmaal, jeg skal røre ved, det ene af speciel Natur, det andet af noget mere almindelig Karakter. Det første vedrører Betænkningens Nr. 71, hvor der findes en Redegørelse for, hvilke Indtægter og Udgifter Staten har haft af Roskilde Palæ i Aarene 1895—1905. Det viser sig deraf, at Staten har administreret denne meget værdifulde Ejendom saaledes, at den i Løbet af 10 Aar har haft et rent Nettounderskud af 11,000 Kr. ud af den. Staten ejer der i Roskilde en særdeles værdifuld Ejendom, der ligger midt i Byen, har Façade til mange Gader — det vil sige Grunden har det — og er sikkert adskillige hundrede Tusinde Kroner værd. Den er uprioriteret, Staten skylder ikke noget i den, men de rene Vedligeholdelsesudgifter have i de sidste 10 Aar oversteget Lejeindtægten med saadant noget som 11,000 Kr. Det er dog en meget daarlig Administration af en saadan Ejendom, at den ikke en Gang kan balancere,

og jeg tror, at naar nu Administrationens Opmærksomhed er henledet paa dette Forhold, vil det være muligt at træffe Foranstaltninger, saaledes at Staten dog i det mindste ikke skal have Underskud paa Ejendommen. Det er jo den Ejendom, i hvilken Roskilde Stænder i sin Tid holdt Møder, saa der kunde maaske nok være Grund til, at Staten vedblev at eje den og ikke solgte den, men en noget mere økonomisk Administration end den, der nu finder Sted, burde dog iværksættes.

Jeg skal dernæst gøre opmærksom paa et hermed i Forbindelse staaende Forhold. Med Bidrag fra Statens Side, det vil sige gennem Tilskud fra Varelottet, er det lykkedes at erhverve en hel Række Karreer af Ejendomme, liggende paa Roskilde Torv, i den Hensigt at nedrive dem, saaledes at Roskilde Domkirke kan komme til at træde mere frit frem for Beskueren og for dem, som færdes ned igennem Roskilde Hovedgade. Naar disse Ejendomme blive nedrevne, vil det efter al Sandsynlighed være nødvendigt, at en lille Sidebygning, som hører til Roskilde Palæ, bliver noget forkortet og maaske, at Staten afgiver et Stykke Grund af den til Roskilde Palæ hørende Have, for at hele det Anlæg, som nu paatænkes der nede, kan blive afrundet og træde frem paa en heldig Maade. Jeg vil udtale det Haab, at man fra Statens Side ikke vil vise sig karrig paa dette Punkt, da Ejendommen i sin Helhed hidtil har givet Underskud; og da det, der kan være Tale om at afstaa, kun er en ganske ubetydelig Del af Ejendommen, vil jeg tillade mig at udtale den Forventning, at man fra Statsmagtens Side vil stille sig særdeles imødekommende, dersom der bliver Tale om paa Palæets Bekostning at træffe Foranstaltninger til Fordel for det Arrangement til Opnaaelse af et frit Syn paa Domkirken, som er under Udarbejdelse.

Jeg skal derefter vende mig til Nr. 30 i Betænkningen, et Samraad, ved hvilket der er forhandlet om, hvad der fra Statens Side kan gøres for at fremme Benyttelsen af Telegrafan. Det forekommer nemlig flere Medlemmer af Finansudvalget foruden mig, at Telegrafan ikke virker fuldt saa heldigt, som den kunde. Det er, ligesom Telegrafvæsenet her i Landet noget har tabt Modet overfor Konkurrencen med Telefonen, og dette er, hvis det er rigtigt, højst uheldigt, thi i mange Tilfælde er det langt bedre at benytte Telegrafan end Telefonen. Det er det allerede af den Grund, at det jo er meget billigere at